

ר"ת	מוצאי שבת	כניסת שבת	ירושלים
20:53	20:15	18:59	תל אביב
20:50	20:18	19:16	נתיבות
20:49	20:17	19:16	סכריה
20:49	20:11	19:13	

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברכת ה' חוץ מטבריה

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח וגדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

הר' אליהו הי"ד

מן העולם עד העולם. ומנין שעל כל ברכה וברכה תהלה, שנאמר "ויברכו שם שם כבודך ומורומם על כל ברכה ותהלה". על כל ברכה וברכה תן לו תהלה. וביארו התוספות ד"ה 'ומנין' וז"ל: ואותה תהילה מפרש בפ"ב דמסכת תענית (טז): שהיא "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", עכ"ל. וכן פסק הרמב"ם (הלכות ברכת כהנים פי"ד ה"ח).

ושמענו מהרב הגאון אליהו ובר שליט"א, בכל מקום שמברכים ברכת כהנים מחלקים לג' חלקים כנ"ל, והם ג' ברכות מחולקות, מה שאין כן במקדש שהכל ברכה אחת, ולפי מה שביארו המפרשים את הברכות "וישמרך" היא שמירה על הברכה, לדוגמא, ביאר רש"י יברךך – שיתברכו נכסין, וישמרך – שלא יבואו שודדים ליטול את ממוןך, וכו'. אבל ראינו ברכה של שמירה רק על החלק הראשון ולא על כל השאר, וזה ההבדל הנוסף שיש במקדש, שהברכה אחת היא כוללת הכל בכל מכל כל, שמכיוון שהכל מקשה אחת הכל חל על הכל גם על לפני וגם על אחרי, ולכן גם על החן והשלום והארת הפנים של ה' שאומרים בתפילה בברכת "שים שלום" שהיא כוללת "תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום" על הכל יש שמירה, ואשרי מי שזוכה להתברך בברכה השלימה של בית ה', כמו שמבקשים בברכת המזון "הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל כן יברך אותנו יחד ברכה שלימה", וזה בדיוק הדברים מה שאמרנו, שאבותינו התברכו בשמו הגדול! והיכן? **במקום שידעו האבות ששם מקום התפילה והברכה**, כמובא בגמרא פסחים (פג). דרשו: ואמר ר' אלעזר, מאי דכתיב "והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וגו', אלהי יעקב ולא אלהי אברהם ויצחק? אלא, לא כאברהם שכתוב בו הר, שנאמר 'אשר יאמר היום בהר ה' יראה', ולא כיצחק שכתוב בו שדה, שנאמר 'ויצא יצחק לשוח בשדה'. אלא כיעקב שקראו בית [נרש"י מקום מיושב (היינו לקבץ)]. שנאמר 'ויקרא את שם המקום ההוא בית אל'. וביאר רש"י: הר המוריה, ושדה יצחק, ובית אל דיעקב – **כולם בהר הבית התפללו**".

אשרי חכם יבין את זאת.

"כה תברכו את בני ישראל אמור להם" ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם" (נשא ו, כג-כז)

רש"י: "ושמו את שמי" – יברכו בשם המפורש, "ואני אברכם" – לישראל, ואסכים עם הכהנים, דבר אחר ואני אברכם לכהנים.

בגמרא (סוטה לח). "כה תברכו את בני ישראל" בשם המפורש. אתה אומר בשם המפורש, או אינו אלא בכינוי? תלמוד לומר: "ושמו את שמי" שמי המיוחד לי. יכול אף בגבולין כן? נאמר כאן "ושמו את שמי", ונאמר להלן "לשום את שמו שם". מה להלן בית הבחירה, אף כאן בבית הבחירה. רבי יאשיה אומר אינו צריך, הרי הוא אומר "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך". בכל מקום סלקא דעתך? אלא מקרא זה מסורס הוא, בכל מקום אשר אבוא אליך וברכתך שם אזכיר את שמי. **והיכן אבוא אליך וברכתך? בבית הבחירה!!! שם אזכיר את שמי בבית הבחירה.**

היום בזמננו אין מזכירים שם המפורש, כפי המוזכר ברמב"ם (הלכות ברכת כהנים פי"ד ה"י) וז"ל: משמת שמעון הצדיק פסקו הכהנים מלברך בשם המפורש אפילו במקדש כדי שלא ילמד אותו מי שאינו הגון, עכ"ל. ושם לא סברו שהוא לעיכובא לברכה, שמע מינה שהעיקר הוא המקום בבית הבחירה שבו ניתן הרשות להזכיר שם המפורש, (ואם יזכיר את השם יעלה עור וחר). אם כן ראינו מהגמרא ומהנ"ל שהפסוק "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם" נאמר על בית המקדש בדווקא במקום ששם שמים את שמו, שם הקב"ה מגיע ומסכים עם הברכות ככתוב "שם אבוא אליך וברכתך", מי לא רוצה את הברכה הנשגבה הזו ומוכן ללכת לקבל ברכה מכל מיני מקומות חוץ מה? בעצמו?!

ובגמרא (שם לו: במשנה) "ברכת כהנים כיצד במדינה אומר אותה ג' ברכות ובמקדש ברכה אחת. פרש"י: במדינה – שמפסיקים הכהנים בין פסוק לפסוק ועונין הציבור אמן: במקדש ברכה אחת – לפי שאין עונין אמן במקדש ואין צריך כאן שום הפסק. עכ"ל. ובגמרא (שם) תנו רבנן: מנין שאין עונין "אמן" במקדש, שנאמר "קומו ברכו את ה' אלהיכם מן

נקודה למהשבה

הר' עובדיה י' הי"ד

ביהמ"ק, מי ש"חכם" מוצא הרבה תירוצים למה לא צריך... לא נהגנו... לא שמענו... השכינה בגלות קוראה לנו "בני, קראתם לי, למדתם עלי בספרים, מתי תבואו לבקר אותי בבית, העליה בטהרה להר הבית זה לבוא לקיים מצוות עשה של "מורא במקדש" שמצוה זו שייכת גם היום (גמ' יבמות ו' ע"ב).

בחג מתן תורה קיבלנו את התורה ועימה את לוחות הברית, שאותם לאחמ"כ נתנו בארון הברית, ואת ארון הברית נתנו אח"כ בקודש הקודשים, אבל היום עשרת הדיברות מחכים לנו בהר הבית, וכמו שכתוב בגמ' (יומא כ"ג:): וברמב"ם (ביה"ב פי"ד ה"א) ששמו אותו במטמוניות עקלקלות במקומו תחת קודש הקודשים, ואם בשבועות הקב"ה ירד על הר סיני עכשיו תורנו לעלות אל ההר. ואגב בחג זה אנחנו קוראים בתיקון של ליל שבועות, על רוב מנין ובנין של מצוות של מנחות, ביכורים, קרבנות, חנוכה המשכן, ועוד, אולי הגיע הזמן שנקבל את התורה באמת עם כל המצוות שאנחנו קוראים בלילה הזה? עיקר המהות והציווי של התורה בחג השבועות זה לא להרבות בעוגות גבינה אלא הציווי הוא "והקרבתם מנחה חדשה לה'" וא"כ כיצד נוכל לומר שאנחנו קיימנו את מצוות חג השבועות כשאת המצוה העיקרית של החג אנחנו לא מקיימים? אנחנו ערים בליל שבועות כדי לתקן את הפגם שבני"י ישנו לפני מתן תורה, וא"כ בזה שאנחנו יושנים כמעט אפליים שנה ביחס לביהמ"ק ולהקרבת קרבנות, כמה לילות נצטרך להישאר ערים כדי לתקן את זה? ומי שמחכה לאישור משמים כדי לבנות את ביהמ"ק הוא קצת שכח שהתורה ניתנה בסיני, וא"כ האישור נמצא בפרשת יתרו. סיימנו לספור את העומר שבע שבתות "תמימות", מי שתמים מאמין לה' ובונה לו

יצונו: א.ו.י. א.ב.א. 00583229745@gmail.com

סיפורים ומאמרים

הר' זהוראי חזק ה"י

הג השבועות זה יום קבלת התורה או רק רק חצי תורה?? תלוי את מי שואלים!

סביבו תמיד בכל לילה כל הלילה. ובמצוה מ"ד: ציונו להקריב מנחת שעורים ביום ט"ז בניסן. ובמצוה מ"ו: ציונו להביא שתי הלחם חמץ למקדש עם הקרבנות המיוחדים ביום עצרת (שבועות). ובמצוה נ"ב: ציונו לעלות לרגל למקדש ג' פעמים בשנה. ובמצוה נ"ה: ציונו לשחוט הפסח ב"י בניסן. ועוד המון מצוות ששייכות רק בהר הבית, וכל הפוסקים פסקו שמצוות אלו לדורות יצ"ע מנחת חינוך מצוה צ'. ובחז"ס י"ד סי' רלו. ובחז"ס אה"ע הי' פ"ד סי' ב אות ז'. וב"ה שנה שעברה קיימו מצוות הנפת שתי הלחם מה שלא נעשה קרוב ל 2000 שנה, וא"כ היכן אנחנו בקיום מצוות אלו, קיבלנו את א"י ועכשיו השלב הבא – בואו להר הבית, ולקיים בו את כל מצוותיו, ואז באמת נתחנן עם הכלה (עם התורה) ברצינות...

עומדים אנו בפתחו של חג מתן תורה, חג שבו אנו מתחננים עם התורה הקדושה, ומקבלים על עצמינו לקיים את תרי"ג מצוותיה כמו שעמדו אבותינו מלפני 3338 שנה תחת הר סיני, וקיבלו ואמרו נעשה ונשמע, אך השאלה היא האם אנו רציניים ומוכנים לקבלה בשלמות או רק חלקה מה שנהגו לקיים בגלות?

בליל שבועות כל עם ישראל נשאר ערים ועוסקים בתורה בשביל לתקן מה שישנו עמ"י במתן תורה ולומדים הסדר שתיקן האר"ז' ובו מובא גם את התרי"ג מצוות לפרטיה, וכשנלמד נראה ששליש מהמצוות הינם שייכים רק בהר הבית, אולי אנחנו סתם קוראים? אולי נישן בשביל לקיים את התורה בבוקר ערניים? מה מטרת הלימוד אם לא לקום ולעשות? ומגדילים אנו לעשות לקרא הכתובה שסידר ה' ישראל נג'ארה וצ"ל, ובה כתב "הקדים לה בתורת מקדם רמ"ח מצוות עשה מהן לא ימשון כי אם אותם יום ידרושון – וקיבל עליו החתן אחריות שטר הכתובה, וכידוע שחייב לקיים כל מה שכתוב בכתובה, שלא נהיה דומים לאותו חתן שבילל החתונה חזר לבית הוריו, ואמר לו מה אתה עושה? התחתנת לך לאשתך, אמר להם: לא זה רק לפרוטוקול בשביל שאני יוכל להכנס להגרלה של מחיר למשכנן... אך לא התכוונתי ברצינות לכל הטקס, כל השומע יצחק לו...

עם ישראל זה עם חזק ביותר (גמ' ביצה כ"ה ע"ב) ואי אפשר לעצור אותם, כל מה שהם רוצים בסוף זה קורה, וכבר אלפי שנים קמו אויבים מבית ומחוץ לעקור את עם ישראל ולבטל את התורה, ואף אחד לא הצליח במזימתו, וגם היום אנו עדים לכך, שכמה שרודפים את התורה אינם יכולים, ולהיפך כן ירבה וכן יפרח, וה"ה בענייננו אם אנחנו באמת רוצים להשיב עבודת ביהמ"ק (רק בעה"ו) אנו חייבים לעלות להר הבית ולרצות את אבניה של ציון, ובוודאי שיתנו לנו להקריב קרבנות, וכמו שאמרו לי 2 שוטרים בכירים שמשרתים בהר ה': אם יגיעו כמה אלפים לכאן לא יהיה מנוס ויהיו חייבים לתת לכם להקריב קרבנות, ויה"ר שכולנו נתחזק יחד ונדרוש להשיב העבודה למקדש, ונתחנן באמת עם כל התורה הקדושה, ולא עם חצי תורה.

בואו לא נצחק על עצמינו, התורה ציוותה אותנו (מצוה כ') "לבנות בית עבודה בו יהיה ההקדשה והבערת האש תמיד, ואלי יהיה ההליכה והעליה לרגל והקיבוץ בכל שנה". ובמצוה כ"ב - ציונו לשמור המקדש וללכת

האם באמת קיבלנו לקיים את התורה

הר' עובדיה י. מונח הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

אדישים ולעשות להיפך, נשמע את כל ההוכחות למה חייב לעלות להר הבית בטורה ולא נעשה כלום, בחג השבועות מקבלים את התורה מחדש ואלי עכשיו יהיה הזדמנות וכולם יקבלו את התורה עם הלכות בית הבחירה שמחייבות אותנו לבנות את בית המקדש, ואם המנחת חינוך (מצוה צה) כותב שאם יתנו לנו לבנות את ביהמ"ק מצוה לבנות, מי אנחנו שנסרב לדבריו. במעמד מתן תורה לא קיבלנו רק את עשרת הדיברות אלא קיבלנו על עצמינו לקיים את כל התורה כולה, וזאת אומרת גם לבנות ביהמ"ק אפי' בטומאה (כמו שפסק הרמב"ם בה"ב בית הבחירה פרק ז'), וגם להקריב קרבנות אע"פ שאין בית (גמ' זבחים ס"ב ע"א. וכו"פ הרמב"ם), וא"כ קבלת התורה באמת זה לקיים את כל התורה גם בימינו ממש, כי אין מצוה בתורה שהיא פג תוקף ח"ו.

חג השבועות הגיע אלינו, וקבלת התורה עכשיו לפנינו, אך רבים מאיתנו לפעמים חושבים שאת כל התורה כולה הם מקיימים, אבל אם קצת נתבונן אנחנו נגלה שעשרות מצוות בטלות ומבוטלות, וכמעט שהפכנו אותם ל'פג תוקף' ח"ו, אנחנו עסוקים בעוגות גבינה של חג השבועות אבל שוכחים את העיקר שזה קיום התרי"ג מצוות, ואת המצוה שהיא מהות היום "הנפת שתי הלחם בעזרה" על זה אנחנו לא חושבים כלל, שאת המצוה הזאת ניתן לקיים גם היום, להיכנס למקום העזרה ולעשות הנפת שתי הלחם, וכמו כל קרבנות ציבור שניתן לעשות אפי' בטומאה. בחג השבועות קיבלנו שבחים גדולים מהקב"ה שאמרנו "נעשה ונשמע" וגם היום אנחנו צריכים לעשות זאת, קודם כל עולים להר הבית ולדרוש לבנות את ביהמ"ק ואח"כ נשמע את השכינה, אבל אסור לנו להיות

אנכי ה' ועשו לי מקדש מקריבים קרבנות אע"פ שאין בית לא תחונם...
אנכי ה' ועשו לי מקדש מקריבים קרבנות אע"פ שאין בית לא תחונם...
תבנו לי ביהמ"ק אפילו בטומאה עיין אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון
תבנו לי ביהמ"ק אפילו בטומאה עיין אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

כשפוגעים בכבודו של אבא - אסור לשתוק!

הסיפור הוא על הרב שמשון פינקוס שהיה מארגן הפגנות על חילולי שבת

מזעם: "כבוד הרב! אמנם אתה אדם צדיק, אבל על דבר כזה אני לא יכול לשתוק! איך אתה מעז לשתוק על כך שפגעו באבא שלך? זה אבא שלך! כשפוגעים בכבוד של אבא, חייבים לפעול בכל הכוח, אסור לשתוק, וכל שכן – שאסור לשתוק!" הרב פינקוס הניח את ידו על כתף הנהג, וחיוך עדין עלה על שפתיו, אכן, אמר הרב ברכות, בדיוק בזה ענית לעצמך על השאלה ששאלת מקודם, אנחנו לא יוצאים להפגנות מתוך רצון למריבה, אלא מתוך אהבה פשוטה, כשפוגעים באבא שלך – פשוט אי אפשר לשתוק.

ואיפה אנחנו בסיפור...

חג השבועות, חג מתן תורה, הוא חג בו באנו בכרית עם השם וכמאמר המשורר "ובואו כולם בכרית יחד נעשה ונשמע אמרו כאחד", בכרית זו נקשרנו בקשר חזק עם הקדוש ברוך וקיבלנו ערכות אחד על השני, יש ששואלים "נו טוב אתה חושב שמתר לעלות להר הבית, שיערב לך, אבל למה אתה כל כך חם על זה, למה זה כל כך בוער לך שעוד אנשים יעלו, אתה רוצה תעלה לעצמך!"; אבל יהודי שבא בכרית עם הקדוש ברוך הוא פשוט לא יכול לראות את הר הבית ולשתוק, הוא לא ישתוק על מרצחים שדורסים את קודש הקדשים בחסות המדינה, הוא לא ישתוק על כמאתיים מצוות התלויות במקדש שמתבטלות בחסות התירוץ שהמקדש צריך לרדת מן השמיים, במתן תורה באנו ברית חזקה עם הקדוש ברוך, ברית שכוחה חזק אפילו מהקשר בין אבא לבין, וכמו שכבר לימד הרב פינקוס את אותו נהג, כשפוגעים בכבודו של אבא-אסור לשתוק!

פסי הדרך חלפו על פני השניים, כשבתוך המונית שררה אווירה נינוחה, על יד ההגה, נהג המונית, יהודי מאמין בעל לב חם, בכיסא הנוסע, הגאון הצדיק, ר' שמשון דוד פינקוס זצ"ל, יהודי קדוש עם לב בוער לעבודת השם, שפעל רבות למען כבוד השם ואף ארגן הפגנות מחאה על חילולי שבת ועוד עניינים של חילול השם בפרהסיא, הרב פתח עם הנהג בשיחה מחזקת על עניינים הנוגעים ברומו של עולם, באמצע השיחה, הביט הנהג לעבר הרב פינקוס, פניו מביעות הערכה כנה, "כבוד הרב" פתח הנהג בזהירות, תדע לך שאני באמת אוהב אתכם, אני מתחבר ללימוד התורה ולמסירות הנפש שלכם, אבל יש משהו אחד שמציק לי – בשביל מה אתם צריכים את ההפגנות האלו על חילולי שבת? למה לא לחיות בגישה של 'איש באמונתו יחיה', ולתת לכל אחד לחיות כרצונו?

הרב פינקוס שתק, הוא לא מיהר להשיב, השתיקה שלו הייתה כבדה, מלווה במבט מהורהר אל הנוף החולף מבעד לחלון, הנהג המשיך בנהיגתו, מצפה לתשובה שלא הגיעה.

כעבור דקות ארוכות, כשהתקרבו לאזור בית הוריו של הרב, השתנתה האווירה, הרב הצביע על מעבר חצייה סמוך ואמר בקול שקט: אתה יודע, דווקא כאן בכביש הזה קרה מקרה שלא אשכח עם אבא שלי ז"ל, לפני כמה שנים, נהג מונית אחר, ממש כמון, נסע כאן בדיוק, אבא שלי חצה את הכביש בבטחה, אבל הנהג היה שקוע בטלפון, הוא לא שם לב, נכנס באבא שלי במהירות נמוכה, ואבא פשוט עף באוויר כמו פרפר, מתגלגל על הכביש... זה היה מראה כל כך מצחיק, הנהג בלם את המונית בפתאומיות בצד הדרך, פניו האדימו מכעס, והוא הסתובב אל הרב, קולו רועד

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולהפוך שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלתת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלה בכל העניינים: הרב דוד שרז וב"ב מטבריה שמדפיס את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וחוכה במאות שעות של תורה.

עלייתי וזושעתתי

מאת הר' אליהו הי"ד

יהודי שהיה צריך עוד הכנסה לבית הסתפק אם להכנס לעבודה שהציעו לו, אבל לא ידע אם יוכל לעמוד בזה בגלל הקושי והזמן שזה דרש ממנו ועוד, והוא עלה להר הבית והתפלל בהר הבית שה' ישלח לו פרנסה, ולאחר זמן קצר ממש היהודי ב"ה קיבל הצעות אחרות עם פחות זמן וקושי בעבודה, ובמשכורת הרבה יותר וכפול ממה שהציעו לו קודם, וכבר אמר והבטיח הקב"ה אם נחזיר את הדברים השייכים למקדש "ובחנוני נא בזאת אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די". (אברך מירושלים החפץ בעילום שמו).

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלה לרפואה לזרע"ש"ק ולהדיל לע"ג... זרבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

בשבת "אחרי – קדושים" אמר הרב דב קוק שליט"א בבית הכנסת שלו שהמציאות שיהודים משתחוים לה' בהר הבית, מראה שהדרך למשיח סלולה והוא יכול כבר לבוא. אנחנו צריכים לחזק את סביבתנו לעלות ולהשתחוות לה' במקום קודשו ולסלול את הדרך למשיח צדקנו. הרב אמר את הדברים בקריאת התורה בבית הכנסת בטבריה.

כפי שכבר כתבנו כמה פעמים שום דבר לא קורה לבד אלא אנחנו חייבים לעשות השתדלות מעשית מצידנו, אבל אסור לנו להתיאש, כי לפעמים רואים עוד רבנים שגם הם רק בגיל מאוחר למדו את הסוגיה של עליה להר הבית והחליטו שזאת האמת שחייבת עכשיו להיעשות, **בתמונה:** המקובל הרב דניאל סטבסקי, מרבני קהילת ביאלא בבית שמש, מצטרף ועולה להתפלל בהר הבית בפעם הראשונה בחייו, הרב עלה עם ראש מינהלת הר הבית הרב שמשון אלבוים ועם רבנים נוספים, הרב סטבסקי התפלל מנחה במניין בהר הבית בנוסח המיוחד למקדש. והרב אמר: "שנים רבות חיכיתי לרגע הזה, למדתי את הסוגיא וייחלתי לעלות, חיכיתי לרגע שיהיה בית דין שיקרא לי לעלות לכאן, וברוך השם היום זכינו! הרבנים השתחוו בשער המזרח מול פני הקודש ונשאו דברי תורה בבית המדרש שלידי שער הרחמים.

הר הבית והמקדש בימינו

הר' עובדיה י' הי"ו

מתוך הספר אגרות עובדיה – המקדש בהר ציון להשתתפות בהוצאות הספרים ולהקדיש לע"ג או העלחה יש לפנות למייל שבתחתית העמוד הקודם

מה דעת הרמב"ם מי יבנה את בית המקדש השלישי, האם דעתו שרק מלך המשיח יבנה??? (המשך)

לאחר מה שהבאנו בשבועות האחרונים בעניין דעת הרמב"ם, אמנם קיבלנו כמה תגובות ושאלות, אך חלקם בגלל שעדיין לא הבאנו את הראיות לכך, ומי שיעקוב אחר העלונים ימצא מזור לכל שאלותיו. וכפרט לאחר שהבאנו שני גדולי עולם הרדב"ז ומרן בכסף משנה שכתבו על פרקים אלו ברמב"ם שהם רק אמונות טובות בביאת המשיח, או שדברים אלה אינם הלכה ואין לדקדק בהם, וכן שגם הראי"ה קוק בספרו כתב שוודאי שנוכל לבנות המקדש גם לפני ביאת המשיח, ועוד שהרמב"ם בעצמו כתב שאם יבוא נביא ויאמר שיש מצוה שלא קיימת בכל דור ודור אפילו אם יעשה אותה ומופתים זה נביא שקר שמיתתו בחנק, וכיצד נאמר שבכל הדורות אסור לקיים את מצוות ועשו לי מקדש אלא רק כשיבוא משיח, וזה פשוט ביותר. וכן עוד ראיות שכבר הבאנו בעבר שכבר בימי ר' יהושע התחילו לבנות ועוד ועוד.

גם הרמב"ם עצמו כתב שם "שמלך המשיח הוא מקבץ נדחי ישראל" – וא"כ למה באנו לארץ הרי המשיח לא קרא לנו ולא קיבץ אותנו? מי התיר לנו פתאום לעבור על דברי הרמב"ם שכתב שרק המשיח מקבץ נדחי ישראל? ואם תפרש (כמו שאמרו לי כמה אנשים) שאפשר לומר שאנחנו נבוא לארץ ומי שעדיין לא הגיע המשיח יביא אותו, א"כ י"ל שגם בבנין ביהמ"ק אנחנו נתחיל לבנות ומה שלא נספיק המשיח יעשה...

ועוד אנחנו גם אומרים הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא ראינו שאנשים נלחמים ואומרים שאסור להשתדל להשיג כסף? אלא ודאי שהקב"ה עושה הכל ופועל הכל אבל אנחנו רק עושים את מה שנצטוונו, וכלי סייעתא דשמיא לא היינו עושים זאת. ואף כאן בבניין ביהמ"ק אנחנו בונים ורק ע"י סייעתא דשמיא של הקב"ה.

ועוד שגם הרמב"ם בעצמו כתב באיגרותיו (מאמר קידוש ה') "שחיוב המצוות אינו תלוי בביאת המשיח, ואנחנו מחוייבים לעשותן, ואם בא המשיח זכינו ואם לא – לא הפסדנו בקיום המצוות" עכ"ל. (ועיין ב'אגרות עובדיה – המקדש בהר ציון' פרק י"ח אות ב' שהבאנו את כל לשונו באריכות). וא"כ הרמב"ם בעצמו כותב שכל המצוות (גם ועשו לי מקדש) אינה תלויה במשיח כלל, וכי נאמר שהרמב"ם שכח שיש מצוות שכן תלויות במשיח!?

המשך בל"ג בשבוע הבא

ניתן להשיג את הדגלים במהיר עלות של 11 ₪ בפל' 0542934383 (דגלים גדולים)